

Регистрационен номер и дата
287 / 05.03.12 г.

СТАНОВИЩЕ

по конкурса за доцент за нуждите на Секция за тракийска археология
на Националния Археологически Институт с Музей при БАН

от доц. дин Диляна ВАСИЛЕВА БОТЕВА,
Исторически факултет при СУ „Св. Климент Охридски”,
член на научното жури

В конкурса, обявен в Държавен вестник, бр. 83 от 25.10.2011 г., участва само един кандидат – д-р Георги Борисов Нехризов, проучвател в Националния Археологически Институт с Музей при БАН.

I. Формални изисквания за участие в конкурса

Кандидатът изпълнява изискванията на закона и на правилниците към него, тъй като е придобил образователна и научна степен „доктор” (2006 г.), има над двугодишна практика в съответната област (колегата Нехризов работи като археолог още от 1984 г.) и е представил списък с научни публикации заедно със съответните текстове.

II. Научно-изследователска дейност

В своята почти 30-годишна практика като археолог, кандидатът Георги Нехризов е ръководител на археологическото проучване на 43 обекта, от които 12 са работени след защитата на докторска дисертация през 2006 г. Ясно е, че става дума за внушителен теренен опит и за анализиране на огромен археологически материал. В документите по конкурса Нехризов е посочил и представил общо 22 публикации, от които 2 студии (едната в съ-авторство), 15 статии и 5 отчета за археологически проучвания. От тях само три (№№ 15-17) са под печат. С изключение на публикация № 3 от 2005 г., всички останали са отпечатани в периода 2006-2011. Необяснимо за мен е решението му, да остави извън конкурсната документация 7 статии в авторитетни научни издания (номера 26, 27, 28, 31, 32, 33, 37 и 51 от приложения Списък на публикациите), отразяващи също работата му след 2006 г. Убедено мога да кажа, че сме изправени пред процедурен прецедент.

В научната продукция на кандидата се открояват десетина тематични направления, които хронологично се отличават със един наистина широк диапазон: от ранната бронзова епоха, през желязната епоха, късната античност, за да се стигне до късното средновековие, а географски се разполагат

преимуществено в Източните Родопи, но – макар и спорадично – минават през района на Пистирос в Средна гора и достигат чак до Видинско на северозапад и Кюстендил на югозапад. Проблематиката също е изключително разнообразна, концентрирана около тракийската култура: керамични комплекси, погребални практики, мегалитите в Източните Родопите и Сакар планина, култови практики, ямни комплекси, селища, търговски взаимоотношения. Държа изрично да спомена и интердисциплинарните изследвания, при които кандидатът се доказва като, образно казано, отборен играч, умеещ да формира и работи в интердисциплинарни екипи. Съществено място в неговите професионални занимания заема и проектът „Археологическа карта на България (АКБ)“, където съвсем в духа на новото време се прилагат съвременни методи за недеструктивно и дистанционно проучване на базата на ГИС-технологии.

Многобройните са участията на Нехризов в национални научни форуми.

В автосправката за цитиранията той посочва 155 позовавания на неговите изследвания. В българската специализирана литература най-цитираната му публикация е върху „Ямно светилище от желязната епоха и селище от ранната бронзова епоха при Свиленград“. Десет от 155-те цитирания са от чужди автори, някои от тях направени в едни от най-авторитетните издания в съответните области като *Oxford Journal of Archaeology* и *JHS*. Сериозно международно признание са получили изследванията му върху скалните гробници в Източните Родопи и къснобронзовата керамика в същия район.

III. Международни изяви

През 1999 г. Нехризов специализира във Френската школа в Атина по линия на участието му в българо-френския научноизследователски проект “Изследвания на териториите, свързани с емпорион Пистирос (басейна на Горна Марица и Западните Родопи)”. Проектът се реализира в периода 1998-2003 г. на базата на двустранен договор между НАИМ-БАН и Френската школа в Атина.

През 1999-2000 кандидатът участва и в международния проект “Arch Terra” за изработване на единна музейната информационна система за България, Румъния и Полша (в проекта са включени и представители на институции от Холандия и от Италия). От 2011 г. той е ръководител на археологическите проучвания по договор между Американския изследователски център в София и

Калифорнийския Университет за реализиране на археологически проект „Скалните светилища в Източните Родопи: култов комплекс Глухите камъни”

В международни научни форуми Нехризов е участвал, самостоятелно или като съавтор, с десет доклада на английски език (№№ 13, 21-22, 31-33, 48-52). Три от тези участия са в чужбина – едно във Виена и две в Одрин (Едирне).

IV. Научно-педагогическа дейност

От 1996 г. до настоящия момент кандидатът ежегодно е ангажиран с обучението на специализанти (студенти, магистри и докторанти по археология). През 2010 г. е защитил магистърска теза (на тема „Долменен некропол при селата Васково и Оряхово, община Любимец в контекста на РЖЕ на територията на Югоизточна Тракия”) и единственият му засега дипломант.

V. Научно-организационен опит

През 1995/96 г. Георги Нехризов е председател на работна група за изготвяне на наредба за развитието, ползването и управлението на автоматизирана информационна система “Археологическа карта на България”. През годините оттогава, една значителна част от неговата научна и организационна дейност е свързана с АКБ. През миналата 2011 г. той отново е определен за председател на работна група за изготвяне на Наредба за създаване, поддържане и предоставяне на информацията от автоматизирана информационна система „Археологическа карта на България“.

От 2009 г. колегата Нехризов е член на управителния съвет на Асоциацията на българските археолози.

VI. Становище по конкурса

Казаното по-горе ми дава основание да определя кандидата Георги Нехризов като изследовател с големи и безспорни заслуги за проучването на българското археологическо наследство, както и да препоръчам на Научното жури да предложи на Научния съвет на НАИМ да избере колегата Нехризов за „доцент”.

Подпис:

Доц. дин Диляна Василева Ботева

София, 04. 03. 2012 г.